Criza economică şi profeţii ei

Warren Buffett, George Sorors, Paul Volcker

Charles R. Morris

GEORGE SOROS

George Soros, nascut la Budapesta in 1930, si-a creat o notorietate internationala cand, in septembrie 1992, a riscat 10 miliarde de dolari pe o singura speculatie cand a pariat pe o scadere a lirei britanice.

S-a dovedit ca investitorul a avut dreptate, iar intr-o singura zi de tranzactionare a obtinut un profit de un miliard de dolari, dupa care acesta a raportat ca tranzactia i-a adus un profit de aproape doua miliarde de dolari. Drept urmare, Soros este cunoscut ca fiins “omul care a invins Banca Angliei”.

Soros a fugit din Ungaria in 1947 catre Marea Britanie, unde a absolvit London School of Economics in 1952 si a obtinut un loc de munca pe un post de intrare in cadrul unei bancii de investitii din Londra. In 1952, acesta a imigrat in SUA si a detinut functii de analist si de manager de investitiilor in New York la companiile F.M. Mayer, Wertheim & Co. si Arnohold & S. Bleichroeder.

Soros a trecut pe cont propriu in 1973 si a fondat Fondul de management Soros, fond de hedging, care s-a transformat in timp in binecunoscutul si respectatul Fond Quantum. Pentru aproape doua decade, investitorul si-a condus acest fond de hedging agresiv, raportand un profit de 30% pe an, iar pentru doua ani, profituri anualizate de peste 100%.

SCHIMBATOARELE RELIGII ALE ECONOMIEI

Apar două teorii şi anume teoria neokeynes şi teoria monetarismului.Ambele teorii sunt constituite în jurul unor modele ale economiei ce pun accent pe matematică şi pe ipoteza că starea naturală a unei economii de piaţă este de a fi în echilibru.

Neokeynesienii erau dispuşi să accepte că în economia reala există elemente rigide care adesea împiedică realizarea unui echilibru. Cercetările lui Friedman au dus la concluzia că dacă volumul de bani creşte mai rapid decât activitatea economică reală preţurile cor creşte şi ele.

Monetariştii susţineau că volumul de bani era produsul dintre stocul de bani şi bancnotele disponibile pentru consum, cunturi curente înmulţit cu rata de rulare (viteza sa). Ei sustineau că Banca Centrală Americană ar trebui să crească stocul de bani in egală măsură cu creşterea preţurilor

Soros era de părere că odată ce încep să se concentreze pe o singură variabilă cum este în această situaţie stocul de bani, celelalte variabile se vor schimba radical devenind de necontrolat.De aceea spune el trebuie monitoarizate toate variabilele înainte de aplicarea politicilor monetare.

EXPERIMENTE LA SCARĂ REALĂ

Experienţa pe care o are ca şi analist şi broker i-a determinat modul de gândire. Principala investiţie a fost legată de o mişcare de fuzionare.Pentru el jocul fuzionării nu are sens dar o mare parte din investitori o faceau.”Eu respect mulţimea ” sunea el, nu pentru că are dreptate ci pentru că “e ca un ocean”.

Cu alte cuvinte chiar şi cea mai stupidă idee poate justifica o investiţie dacă îşi găseşte sprijin în imaginaţia pieţei, teorie ce l-a determinat să investească în conglomerate rămânând pe piată până simţea că se apropie de punctul maxim. Atunci îşi retrăgea sumele câştigate şi dezinvestea înainte de căderea preţurilor.

Când fuzionarea a început să se prabuşească a dezvoltate Trusturi de Investiţii în Proprietăţii Imobiliare sau REIT. Creşterea REIT+urilor a avut o bază reală şi anume schimbarea demografică de la vechile centre industriale din nord-est şi vest către statele din sudul însorit al Americii care a creat o presiune de a construi şi dezvolta masiv.

A investit masiv in primele etape ale valului REIT , şi-a crescut profiturile până aproape la maxim apoi când industria a început să dea semne de oboseală s+a retras incepând să vanda puţin câte puţin profitând de prabuşire şi câştigând cel puţin la fel de mult ca şi atunci când era pe val.

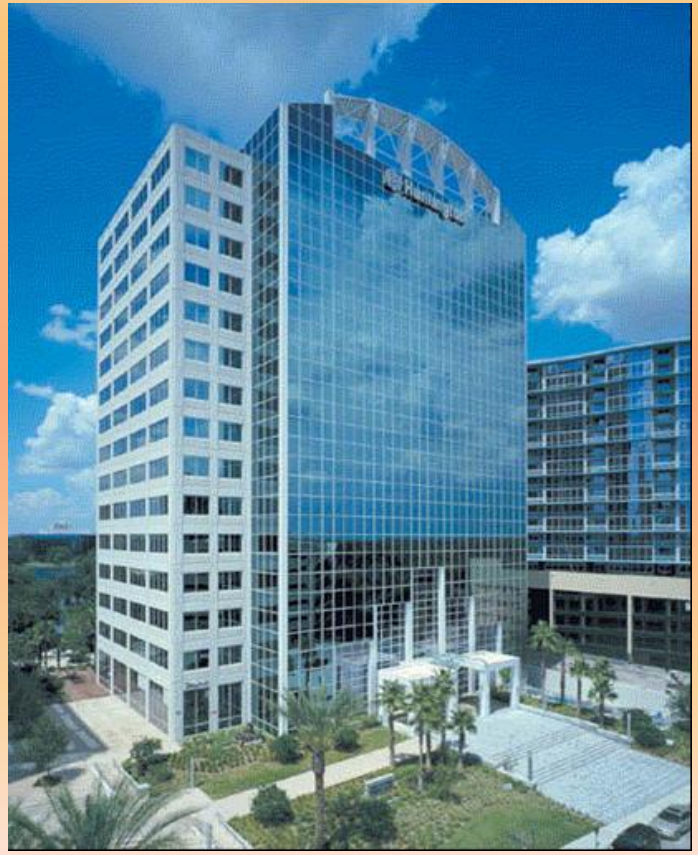

“Bulele sunt ca nişte copaci, au nevoie de timp pentru a ajunge la formele lor depline, frumoase. Dar bulele reprezintă doar un element al pieţelor, În pădure copacul nu ajunge niciodată la forma sa naturală pentru că este înconjurat de atâţia alţi copaci. ”

DESCIFRAREA BULELOR

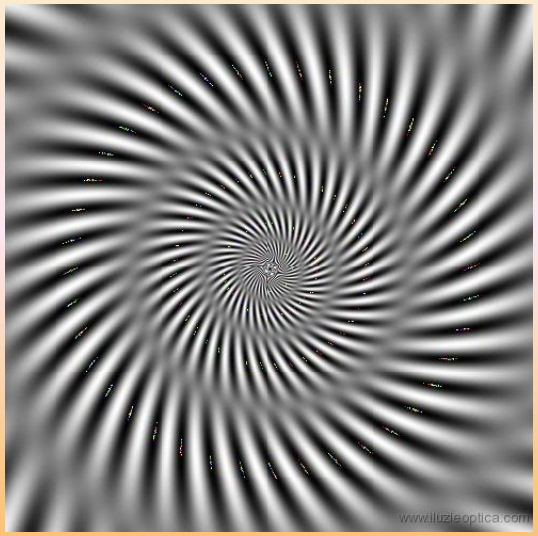

Soros era convins că noţinea de pieţe ca maşinării super raţionale de optimizare este greşită deoarece nu poate exista o ştiinţă exactă despre comportamentul uman pentru că interacţionăm imprevizibil cu ceilalţi oamni iar comportamentul nostru este reflexiv, fiind produsul a numeroase interacţiuni reciproce lipsite de regularitate.

Instinctul de turmă al mulţimii face ca preţurile să creeze o bulă, un fenomen “boom and bust” deoarece fiecare rundă de creştere a reţurilor duce la aşteptări mai mari pâna când bula se sparge. Atunci când reflexivitatea tinde să domine pieţele nestabile sunt un mediu propice pentru formarea bulelor. Bulele sunt create în permanenţă dar majoritatea sunt înăbuşite înainte de a lua prea mult avânt. Soros susţine că au existat doar în jur de zece astfel de bule cu perspective de durată generalizată cu credite şi datorii care a început să capete amploare după cel de al doilea Război Mondial.

SOROS, INVESTITORUL

Masivele rupturi economice din 1970 au oferit oportunităţi excelente investitorilor precum Soros care a creat fondul Quantum Funds al cărui profil a crescut vertiginos. Unul dintre fenomenele esenţiale a fost bula creditelor pe care o anticipase din 1972. sub conducerea Citibank băncile incercau să determine o creştere a preţului pemtri acţiunile lor cu scopul de a finanţa extinderea pe noi produse şi pieţe.

Întegul proces a culminat în modelul lui Soros cu un ciclu clasic de tip boom and bust care s-a terminat cu criza datoriilor din Mexic din 1982. Soros consideră acea perioadă pur şi simplu o altă secvenţă a bulelor de credite ce dura 60 de ani şi care îşi va găsi sfârşitul în violenta prabuşire a creditelor din 2008 si 2009.

CERCUL IMPERIAL

Perioada dinte august 1985 şi octombrie 1986 descrie un episod pe care Soros îl numeşte Cercul Imperial al lui Ronald Reagan. După ce inflaţia scăpată de sub control fusese învinsă în 1982, economia s-a îndreptat spre o etapă ciudată de dezvoltare pe care majoritatea economiştilor o considerau foarte instabilă. Soros avea aceeaşi perspectivă dar pe parcursul anului şi-a schimbat-o.

El considera că economia de dezvoltare de la mijlocul anilor 1980 era îmtr-o stare puternic reflexivă deoarece succesul său era legat de impresia internaţională pozotivă pe care o crea conducerea prezidenţială a lui Ronal Reagan şi revenirea spectaculoasă a Americii ca putere economică şi politică.

Soros începe jurnalul cu o evaluare a climatului investiţional fiind mulţumit de James Baker în postura de secretar al Trezoreriei care pare să înţeleagă pericolele Cercului Imperial. Acesta încearcă sa conceapă un plan pentru o eventuală cădere cum ar fi scăderea usoară a dolarului, revitalizarea exporturilor şi dezvoltarea economică mai echilibrată.

Soros mizează pe o recesiune, se expune la maximum pe valute şi vinde fără acoperire dolari şi cumpără marci, renunţă rapid la oblugaţiuni americane pentru că preconizează prabuşirea dolarului ceea ce va determina o creştere a dobânzilor pe termen lung.

.

După aproape trei săptămâni ajunge la concluzia că s-a înşelat cu toate previziunile sale mai puţin cu petrolul. Dolarul creşte mult în urma unor raporturi economice şi chiar dacă chiar dacă nu este pregătit să creadă în ele nu le contestă.

Este salvat de “Grupul celor Cinci” miniştrii de finaţte si preşedinţi de bănci şi hotărăsc să treacă la un sistem în care cursurile valutare variază liber la unul care variază organizat pentru a forţa o scădere a dolarului.

Soros opreşte vânzarea de petrol iar la sfârşitul lunii octombrie începe să cumpere din nou dolari. Întrerupe cronica investiţiilor şi actualizează perspectiva asupra pieţei.ajungând la concluzia că creditarea se contractă şi răscumpărările cu bani împrumutaţi slăbe

Jurnalul continuă până în octombrie 1986. modelul său de tranzacţionre rămâne la fel , îşi păstrează o abordare globală asupra investiţiilor şi continuă să intre şi să iasă rapid de pe pieţe urmărind uşoarele realinieri ale pieţei. În ultima menţiune a jurnalului fondul său a ajuns la cel puţin sub 1,5 miliarde de dolari cu o creştere de 112% pe acţiune faţă de data de început din august cu cincisprezece luni mai înainte.

OMUL CARE A ÎNVINS BANCA ANGLIEI

Marea Britenie a hotărât să adere la Mecanismul European al Ratelor de Schimb ERM în 1990. ERM+ul fusese adoptat in 1979 pentru a reduce dispariţiile dintre cursurile de schimb, ca parte a programului ce urmărea realizarea unei uniuni monetare între ţările Pieţei Comune.

În vara anului 1992 a început agravarea crizei cursului de schimb lira scăzând cu 4% sub dolar . La 16 deptembrie Banca Angliei şi-a crescut propria dobândă de referinţă de la 10 la 12% promiţând p creştere de până la 15%. Un val de vânzări de lire a copleşit sistemele de apărare britanice suspendând apartenenţa la ERM iar lira a scăzut cu 10%, ERM devenind practic egal cu zero.

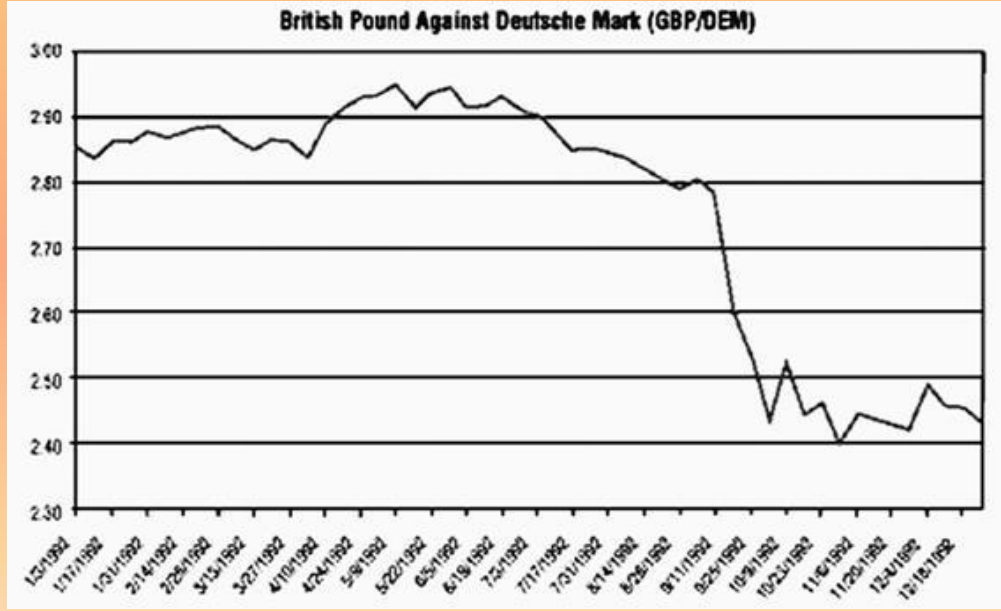

Soros a retras simultan toate liniile de creditare în lire şi le-a vândut pe mărci. În faţa acestui val de vânzări de lire toţi traderii din întreaga lume au început să se retragă. Atacul violent al lui Soros ar fi putut epuiza întreaga rezervă de mărci a Marii Britanii fiind dispus să cumpere tot.Aceasta a dus la o scădere a lirei de 10% iar ulterior el a schimbat toate mărcile în lira devenită mai ieftina, lira pe care o vândute în urmă cu o zi.Soros a admin că profiturile sale brute au fost de 1 miliard $ şi incluzând pariurile asociate precum cumpărarea de obligaţiuni britanice câştigurile dublându-se.

Soros a retras simultan toate liniile de creditare în lire şi le-a vândut pe mărci. În faţa acestui val de vânzări de lire toţi traderii din întreaga lume au început să se retragă. Atacul violent al lui Soros ar fi putut epuiza întreaga rezervă de mărci a Marii Britanii fiind dispus să cumpere tot.Aceasta a dus la o scădere a lirei de 10% iar ulterior el a schimbat toate mărcile în lira devenită mai ieftina, lira pe care o vândute în urmă cu o zi.Soros a admin că profiturile sale brute au fost de 1 miliard $ şi incluzând pariurile asociate precum cumpărarea de obligaţiuni britanice câştigurile dublându-se.

A riscat 10 miliarde de dolari pe o singura speculatie cand a pariat pe o scadere a lirei britanice. S-a dovedit ca investitorul a avut dreptate, iar intr-o singura zi de tranzactionare a obtinut un profit de un miliard de dolari, dupa care acesta a raporta oua miliarde de dolari. Drept urm a invins Banca Angliei”.

FILANTROPUL

Soros se afla la mijlocul carierei sale şi se apropia de anii celor mai mari câştiguri atunci când a început să întreprindă acţiuni filantropice, dar dupa 20 de ani deja superviya una dintre cele mai importante şi cele mai de succes fundaţii din lume. Rolul său remarcabil în accelererea procesului de desovietizare a Europei Centrale l-a transformat într-un jucător major pe scena mondială.

Primele sale incursiuni au fost cele specifice unui newyorkez bogat, donaţii către companii de dans modern pentru refacerea Central Park, însă spre sfarşitul anilor 1970 pentru prima data s-a gândit mai sistematic la filantropie şi a hotărât să pună la bataie în fiecare an 3 milioane $. A infiinţat Institutul pentru o Societate Deschisă investind mai intâi în Africa de Sud. A finanţat burse universitare dar i-a pus capăt după ce a aflat că universitatea folosea acele fonduri pentru alte scopuri.

La începutul anilor 1980 s-a implicat în şedinţele Helsinki Watch devenind un susţinător în timp ce aceasta organizaţie se transforma în Human Rights Watch. În cele din urma preşedintele acesteia a devenit preşedintele Institutului pentru o Societate Deschisă.

Chiar dacă a avut numeroase eşecuri totuşi Institutul pentru o Societate Deschisă a reprezentat un mare succes. În prezent este o mare organizaţie cu donaţii de sase miliarde de dolari întreaga sumă provenind de la Soros cu o rată de distribuire foarte generoasă, peste 400 de milioane anual.

RECOMANDĂRI PENTRU ADMINISTRAŢIA OBAMA

Soros a pregătit recent un set de propuneri detaliate menite să accelereze revenirea din actuala recesiune. Există cinci propuneri din care una este legată de politica economică. În urmă cu un an mulţi oameni le-ar fi considerat radicale dar în prezent ele se încadrează fără probleme în ceea ce poate fi numit curentul activist.

Programul său cuprinde cinci elemente:

1. Un stimulent fiscal
2. O revizuire a sistemului ipotecar rezidenţial
3. Recapitalizarea băncilor
4. O nouă politică în domeniul energiei
5. Reforma sistemului financiar internaţional

Stimulentul – Soros consideră că existenţa în sine a unui stimulent este mai importantă decât detaliile sale. Nici un stimulent nu poate face mai mult decât să tempereze scăderea activităţii economice dar cu cât se reiau mai repede fluxurile de numerer cu atât mai bine.

Creditele ipotecare pentru locuinţe – un element important ar fi impunerea obligaţiei ca iniţiatorul să-şi asume riscul pierderilor din credit. Soluţia ar fi adoptarea unui stil de contracte daneze care iniţiatorii ipotecii pot securiza creditul ipotecar prin crearea de obligaţiuni ipotecare care să inlocuiască în fondul de garantare creditele care nu pot fi plătite.

Recapitalizarea băncilor - Soros propune ca secretarul Trezoreriei să orchestreze o evaluare a activelor toxice dupa standarde uniforme. Dupa recapitalizare, activele toxice pot fi plasate într-un buzunar lateral al bancii capitalizată la valoarea

Soros cere atât impunerea unei taxe pe carbon cât şi a unei taxe pe petrolul importat pentru a crea un prag minim pentru preţurile la energia bazată pe carbon. Aceste măsuri de descurajare a surselor pe bază de carbon ar merge mână în mână cu investiţii substanţiale legate de conservare, surse regenerabile de energie şi surse alternative.

Soros este îngrijorat la gândul că haosul financiar care a pornit din SUA va avea cel mai devastator efect asupra economiilor mărginaşe aşa că propune ca ţările mai bogate să doneze facilităţile lor de drepturi speciale de tragere pentru construirea unui fond de rezervă din care să alimenteze ţările mai putin bogate pentru a extinde fondurile pe plan internaţional şi acţiuni directe în direcţia unificării reglementărilor, coordonării politicilor macroeconomice şi stabilizarea fluctuaţiilor de preţ a mărfurilor.

George Soros era un maestru in transpunerea trendurilor economice internationale in parieri impotriva cresterilor preturilor la obligatiuni si a monedelor. Ca un investitor, acesta era un speculator pe termen scurt, care facea pariuri uriase pe directiile pietelor financiare. Soros credea ca pietele financiare pot fi descrise ca fiind haotice. Pretul actiunilor si a monedelor depind de persoane sau de traderi - atat profesionisti cat si neprofesionisti – care cumpara si vand aceste active. Aceste persoane actioneaza, de cele mai multe ori, bazandu-se pe sentimente, decat pe consideratii logice

There's nothing like

OLD MONEY™

WARREN BUFFET

RECYCLED U.S. CURRENCY

Anul 1984 a marcat aniversarea a 50 de ani de la publicarea cărtii care reprezinta, probabil, cea mai cunoscută lucrare despre investitii din lumea intreaga: Security Analysis, de Benjamin Graham si David Dodd.

Buffett-Jensen

Evenimentul a fost sărbătorit prin sponsorizarea de către Univarsitatea din Columbia,a unui simpozion ce ii aducea fată in fată pe Warren Buffett,cel mai cunoscut exponent al teoriei GrahAm-Dodd,si pe Michael Jensen un sustinător principal al Scolii din Chicago.

Drumul tocilarului catre bogatie

Warren Buffet s-a născut in Omaha,la aproximativ 10 ani după Marele Crah Bursier. Tatăl său era agent de asigurări si apoi broker la bursă pentru o banca locală,rămas somer cand banca s-a inchis in 1931

Era un copil inteligent,dar neobisnuit,cu o obsesie pentru afaceri si bani de la o varsta fragedă.

Era considerat un ciudat in societate si un imatur pana mult dupa adolescentă. La 12 ani unul din cunoscutii tatălui sau i-a cerut sa vandă excesul de actiuni al unei firme de en-gros care nu mai mergea.

Creierul lui Buffett devenea cu sigurantă un organism de procesare a banilor evoluat pană aproape de perfectiune.

- Datorita unei nereusite incercări la Universitatea Harvard,a ales Columbia,inscriindu-se la cursul lui Graham si astfel si-a descoperit vocatia.
- Ulterior,visul lui Buffet era acela de a se angaja la firma de investitii a profesorului,Graham-Newman,dar a fost respins pe motive religioase si astfel s-a reintors in Omaha.

- In pofida ezitarilor sale privind cariera de broker,după un an se descurca foarte bine.
- Un articol scris despre firma sa favorită de la bursă,GEICO,i-a atras o oferta de angajare la unul dintre mostenitorii averii firmei Sears,Roebuck,dar obligatiile legate de Garda Națională l-au tinut acasă.
- Dupa o perioadă considerabilă de timp,in 1954 a primit in sfarsit o oferta de la Graham-Newman,cu care a pastrat legatura dupa absolvirea facultătii.

Experiente

Doua tranzactii incheiate la Graham-Newman reprezinta experiente importante de invătare:

- Prima legată de o firma de bomboane din Brooklyn uimind prin modul in care a dus cazul la bun sfarsit
- A doua tranzactie a fost legata de o companie de autobuse,in urma căreia a inregistrat un pofit de 20000$.

Dar,in 1956,in ciuda unei oferte de parteneriat parasit firma odata cu Graham,intorcandu-se in Omaha.

Pe cont propriu

Obiectivul lui Buffett era acela de a deveni milionar,investind pe cont propriu.

Cu toate acestea,pentru o dezvoltare rapidă,un capital de 175000 $ era insufucient,astfel ca,el a apelat la prieteni si rude,indicand o situatie extrem de periculoasă:socrul său a contribuit cu economiile sale de o viata-25000$,o matusă cu 35000$,colegul sau de cameră de la Wharton cu 5000$ si 25000 care apartineau mamei sale.

In primul an de parteneriat profitul in bani lichizi a fost de 4500$.

Pe baza unor recomandari din partea lui Graham si a unui manager din New York impresionat de Buffett, unor cunoscuti clienti ai acestora din New York,si-a marit portofoliul cu inca 220000$.

A achizitionat pachete importante si portofolii de investitii,astfel incat Buffet si-a extins reteaua si a reinvestit comisioanele de performanta castigate pentru a obtine pozitii de control.

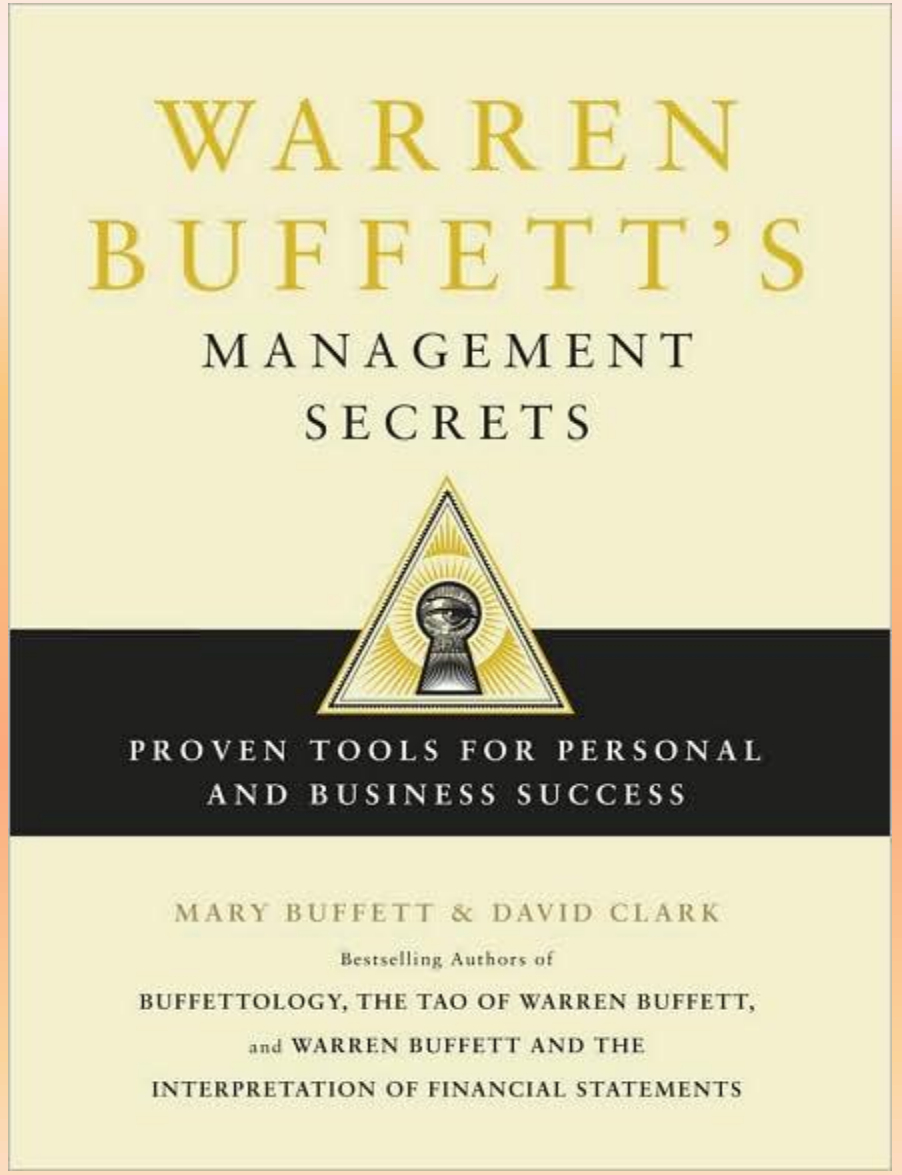
WARREN BUFFETT'S
MANAGEMENT SECRETS
PROVEN TOOLS FOR PERSONAL AND BUSINESS SUCCESS
MARY BUFFETT & DAVID CLARK
Bestselling Authors of
BUFFETTOLOGY, THE TAO OF WARREN BUFFETT,
and WARREN BUFFETT AND THE
INTERPRETATION OF FINANCIAL STATEMENTS

Primul miliard e cel mai dificil

In 1968,indicele Dow atins pragul de 1000(indice compus al pietei,aclatuit din 65 de actiuni comune),iar Buffett a inceput să-si descarce actiunile care au crescut mult dupa cumprare.

A continuat să investească,să cumpere,axandu-se pe companii care ii ofereau bani lichizi precum:Blue Chip-firma de cupoane de reducere,See’s Candies-California, si,profitand de noile retele care i se deschideau odată cu obtinerea premiului Pulitzer de catre publicatia Sun,a inceput sa stranga actiuni inclusiv la publicatia Washington Post.

Investitia in compania GEICO(prima companie de asigurari care opera prin posta)a fost prima demonstratie a ceea ce a devenit ulterior o preluare tipică pentru Buffett.

Succesul din prima jumatate a anilor 70 a fost umbrit de o anchetă de mare amploare a SEC asupra metodelor lui Buffett si Mugner(partener si bun prieten al lui Buffett),

Intr-un final suspiciunile s-au concentrat asupra structurii subrede a societătilor de holding,care parea intentionat incalcită,ca si cum ar fi ascuns anumite documente.

Dar anchetatorii tot se intrebau de ce acestia,care plăteau intotdeauna cel mai mic pret, au fost de acord sa platească cu 50%mai mult pentru o achizitie pe care practic o aveau deja in mană.

In afara de afacerile de exploatare,firma de holding a lui Buffett, Berkshire-Hathway,detinea un portofoliu de actiuni de 1,2 mld.$(achoizitionat cu mai putin de 6000$) si care cuprindea,printre altele, giganti precum:Exxon,General Foods si Time Inc.

Per ansamblu,valoarea contabilă a companiei depăsea limita a 3 mld.$,iar Buffett detinea peste o treime din ea.

Instinctiv,acesta nu avea incredere in nebunia achizitiilor din imprumuturi.Pentru el drepturile actionarilor erau aproape o religie,similar felului in care le privea Graham.

…iar urmatoarele miliarde vin adesea mai usor

Intrarea lui Buffett in topul Forbes al miliardarilor-care cuprindea doar 14 persoane in’85 a deschis porti uriase catre noi oportunitati; explozia de achizitii si faimoasa “Decadă a lacomiei” si-a atins apogeul numit “Epoca aurită”.

Atitudinea lui fată de aceste achizitii de companii intregi a fost rezumată in achizitia firmei Scott Fetzer,un conglomerat din Ohio care vindea de la enciclopedii la aspiratoare.

In timp ce companiile amenintate faceau pelerinaj la usa lui Buffett,el a inceput sa castige o raputatie de om din interior care opera un ”joc politicos de protectie”.

In 89 I s-au oferit doua tranzactii suculente de blocare a raidurilor:una cu firma Gillette si si cealalta cu U.S. Air.Prima dovedindu-se profitabila, dar cea de-a doua un dezastru.

Dar una din cele mai mari calitati ale lui Buffett este ca nu isi inventeaza niciodata scuze.

"Cel mai rau tip de afacere este acela care creste rapid,necesita un aport mare de capital pentru a demara cresterea si nu produce decat putini bani sau deloc."

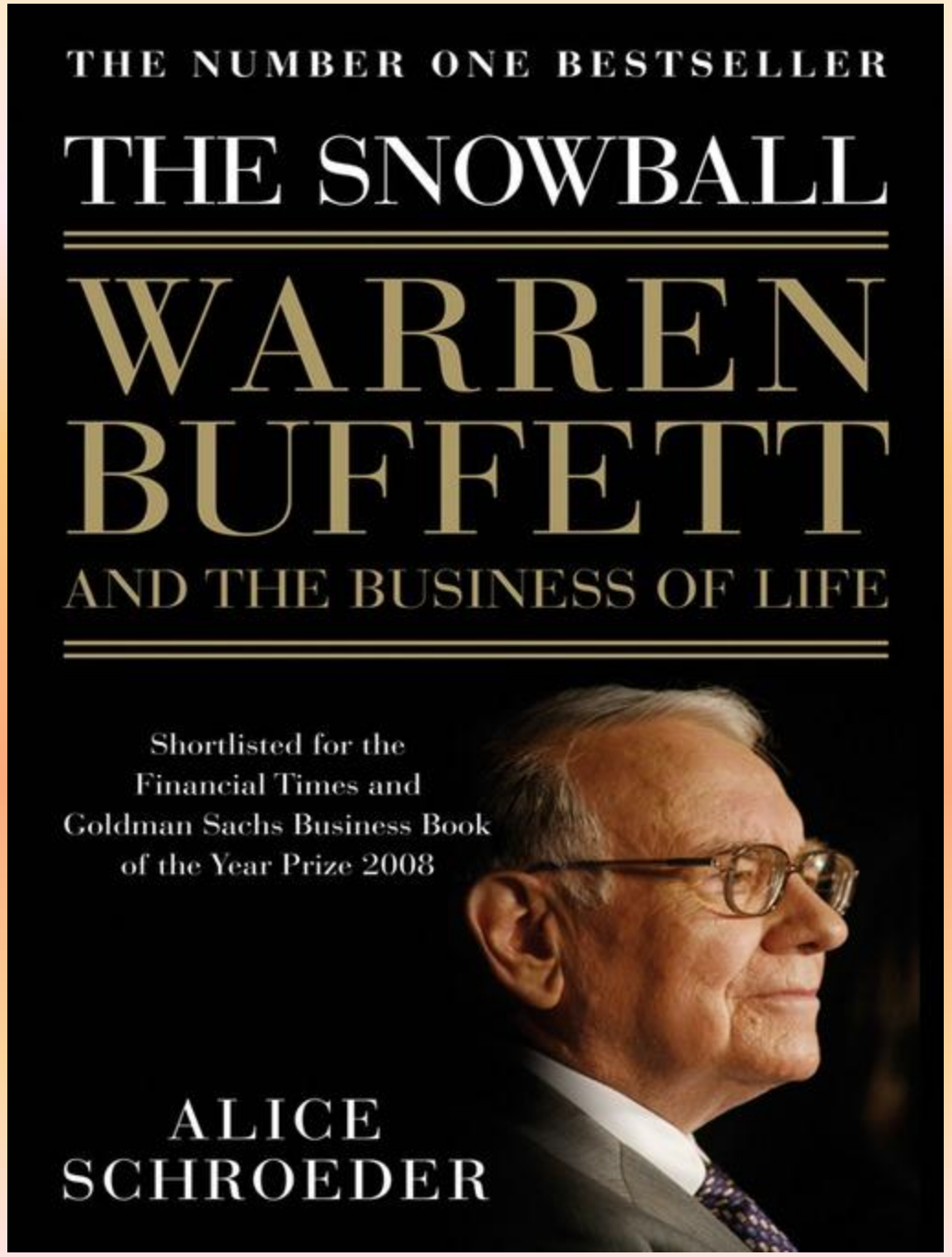
THE NUMBER ONE BESTSELLER
THE SNOWBALL
WARREN BUFFETT
AND THE BUSINESS OF LIFE
Shortlisted for the Financial Times and Goldman Sachs Business Book of the Year Prize 2008
ALICE SCHROEDER

Buffett - history of assets

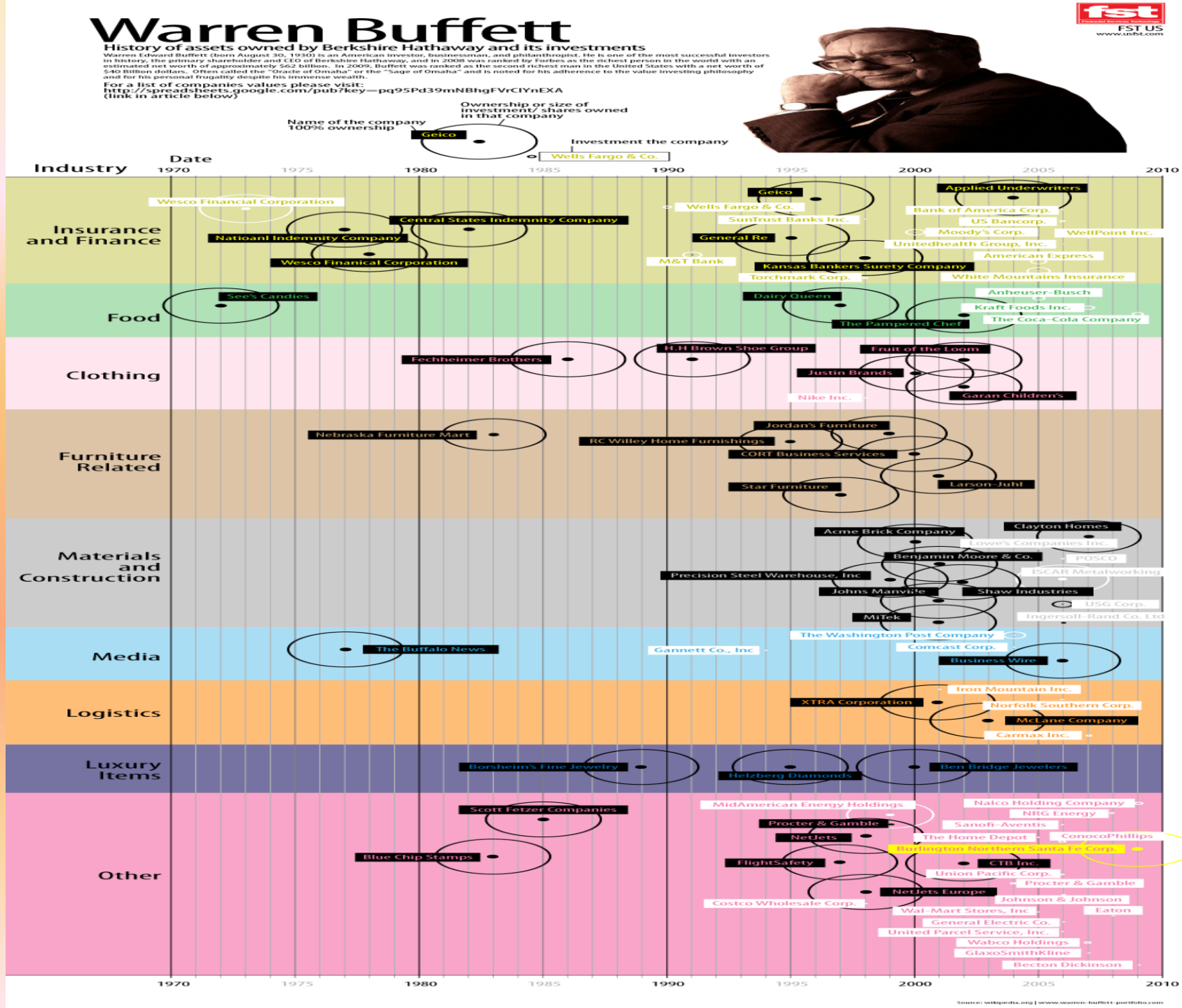

Uneori chiar si miliardarii calca pe spini

Investitia facuta in firma Salomon la momentul respectiv(o tranzactie in mare parte intre prieteni,pentru ca Buffett nu agrea firmele de pe Wall Street)s-a intors sa-l bantuie,fiind baza uneia din cele mai dificile perioade din cariera sa de afaceri.

Strategia lui,care se baza pe neincrederea fata de cultura firmei Salomon a fost simpla.

O firma de avocatura a fost chemata sa-si faca o analiza completa si minutioasa a tranzactiilor,cu promisiunile in fata SEC si departamentului de Justitie ca le vor fi aduse la cunostinte toate constatarile sale cu privire la caz.

THE RICHEST PEOPLE IN AMERICA
Forbes
SPECIAL ISSUE • 2010 EDITION
400
JAY-Z & WARREN BUFFETT
A CONVERSATION WITH STEVE FORBES ON WEALTH AND THE ART OF GIVING
HE'S NUMBER 2 ON THE LIST
HE'S ON HIS WAY THERE
PLUS:
MARK ZUCKERBERG, MASTER CAPITALIST • TOM SIEBEL ON BEING GORED BY AN ELEPHANT • BERNIE MADOFF'S MYSTERY MAN • HUNTING THE ELUSIVE MARS BROTHERS • BEST YEAR EVER FOR THE RICHEST TAXPAYERS • PICK STOCKS LIKE THE BILLIONAIRES

- Dezamagirea produsa de Salomon a fost compensata cu castigul obtinut de Buffett si Mugner care au cumparat pachete foarte importante din actiunile Coca-Cola,in care au vazut un izvor de castiguri viitoare:Berkshire a incheiat anul 1989 cu un randament al profitului din obligatiuni de 1,5 mld.$ valoare contabila.

Buffett si-a castigat,in sfarsit eliberarea din acel purgatoriu.

Patru ani mai tarziu,cu Buffett coborat pe pozitia de presedinte interimar,Salomon a produs un profit urias pentru Berkinshire atunci cand Sandy Weill(bancher american,om de finante si filantropist) a cumparat-o pentru Travelers,devenind la scurt timp Citigroup.

Boom and Burst

- Pietele anilor 90 erau foarte bune.Valoarea netă din obligatiuni a firmei Berkshire de 25,9 mld.$ in 98 a crescut valoarea totală a acesteia la peste 57 mld.$.
- Propria afacere a lui Buffett a “explodat”asigurandu-l un confortabil loc doi,in urma bunului sau prieten Bill Gates(cu o avere de neegalat de 90 mld.$) conform Forbes.

Crahul DOT-COM

- La apogeul acesuia Buffett a avut cativa ani neplacuti .Regula lui era sa nu investeasca in ceva ce nu intelegea.
- Anul 2001 a fost unul ingrozitor,sub mai multe aspecte,si a fost prima data cand Berkshire a inregistrat o pierdere,desi continua sa aiba performante mai buna decat indicele S&P(indice bursier care conţine 500 de companii publice mari).

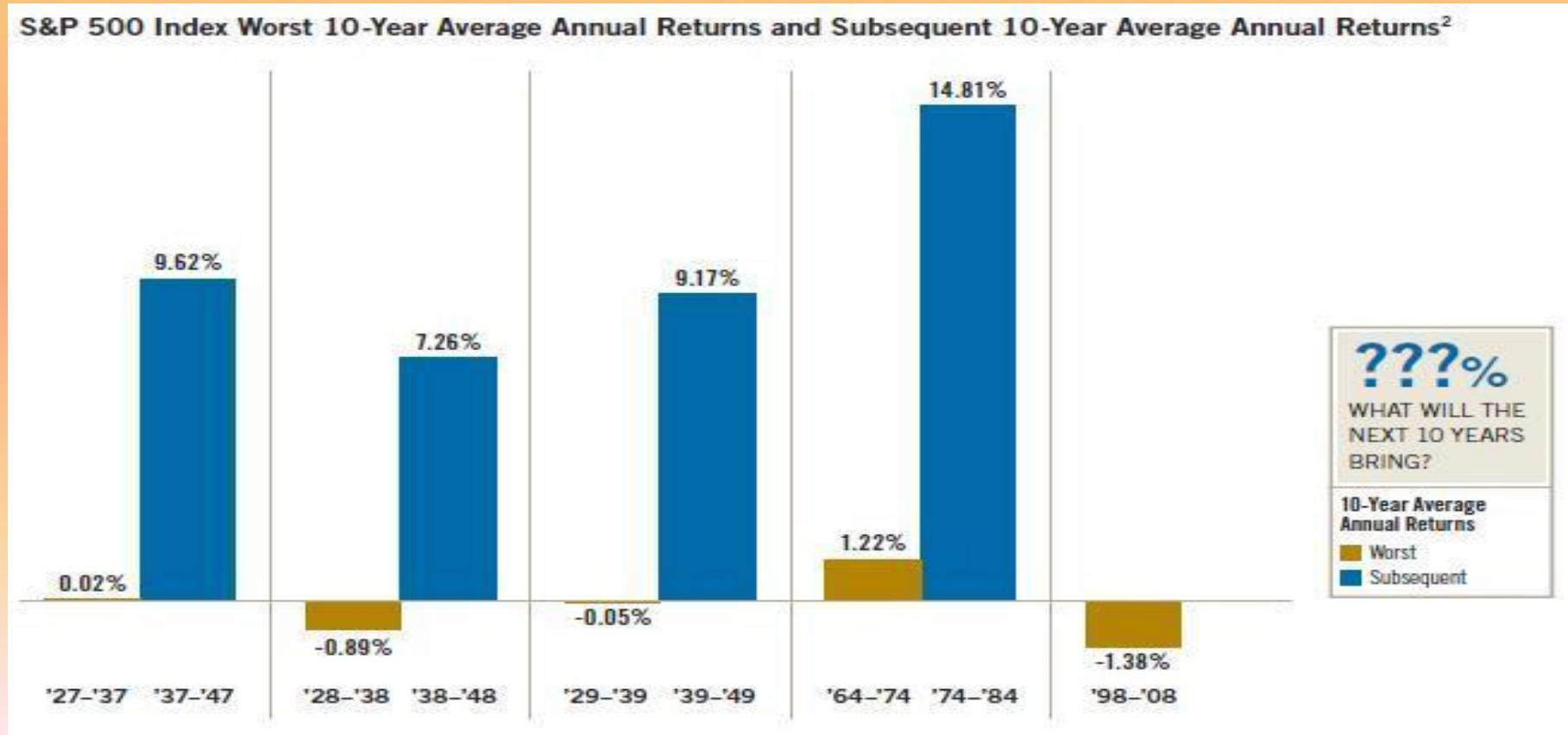

Warren Buffett's advice for 2009

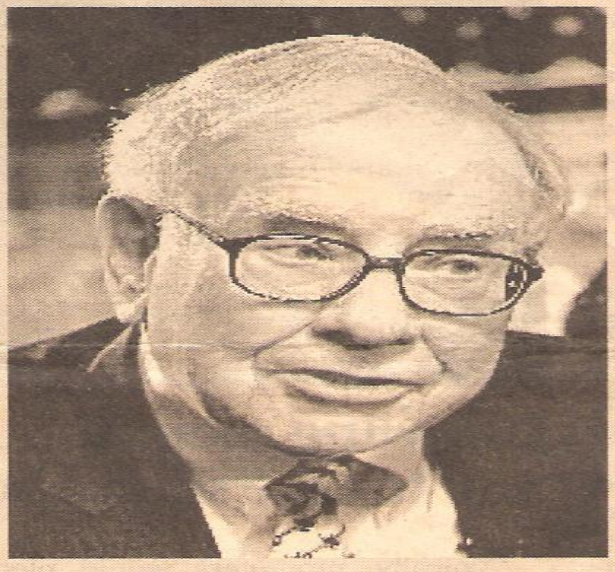

We begin this New Year with dampened enthusiasm and dented optimism. Our happiness is diluted and our peace is threatened by the financial illness that has infected our families, organizations and nations. Everyone is desperate to find a remedy that will cure their financial illness and help them recover their financial health. They expect the financial experts to provide them with remedies, forgetting the fact that it is these experts who created this financial mess.

Every new year, I adopt a couple of old maxims as my beacons to guide my future. This self-prescribed therapy has ensured that with each passing year, I grow wiser and not older.

This year, I invite you to tap into the financial wisdom of our elders along with me, and become financially wiser.

Hard work	: All hard work bring a profit, but mere talk leads only to poverty.
Laziness	: A sleeping lobster is carried away by the water current.
Earnings	: Never depend on a single source of income. (At least make your Investments get you second earning)
Spending	: If you buy things you don't need, you'll soon sell things you need.
Savings	: Don't save what is left after spending; Spend what is left after saving.
Borrowings	: The borrower becomes the lender's slave.
Accounting	: It's no use carrying an umbrella, if your shoes are leaking.
Auditing	: Beware of little expenses; A small leak can sink a large ship.
Risk-taking	: Never test the depth of the river with both feet. (Have an alternate plan ready)
Investment	: Don't put all your eggs in one basket.

I'm certain that those who have already been practicing these principles remain financially healthy. I'm equally confident that those who resolve to start practicing these principles will quickly regain their financial health.

Let us become wiser and lead a happy, healthy, prosperous and peaceful life.

Lordul Warren cel intelept

- Pe masură ce imaginea lui Buffett se trensforma din smecheras de provincie in guru atotstiutor,scrisorile sale anuale incepeau sa prinda un gust de predica rostita din varf de munte.
- Nebuniile cotidiene de pe Wall Street,practicile contabile si de magagement erau trecute pe sub raza rece a unui simt practic iesit din comun.

Urmeaza prabusirea

2008 a fost un an dificil pentru Berkishire-Hathway,generand ingrijorari ca si cele cu o decada in urma,cum ca “Buffett si-a iesit din mană”;

Pe tot parcursul anului valoarea contabilă per actiune a firmei a scazut cu 9,5%,determinata de căderea in apreciere nerealizată a portofoliului de investitii Berkishire si,”marcarea la piata”pe “optiuni de vanzare pe indici de actiuni”(a inceheiat contracte cu detinatori institutionali de actiuni pentru a le limita pierderile in raport cu anumiti indici bursieri),lovitura de 10 mld.$.

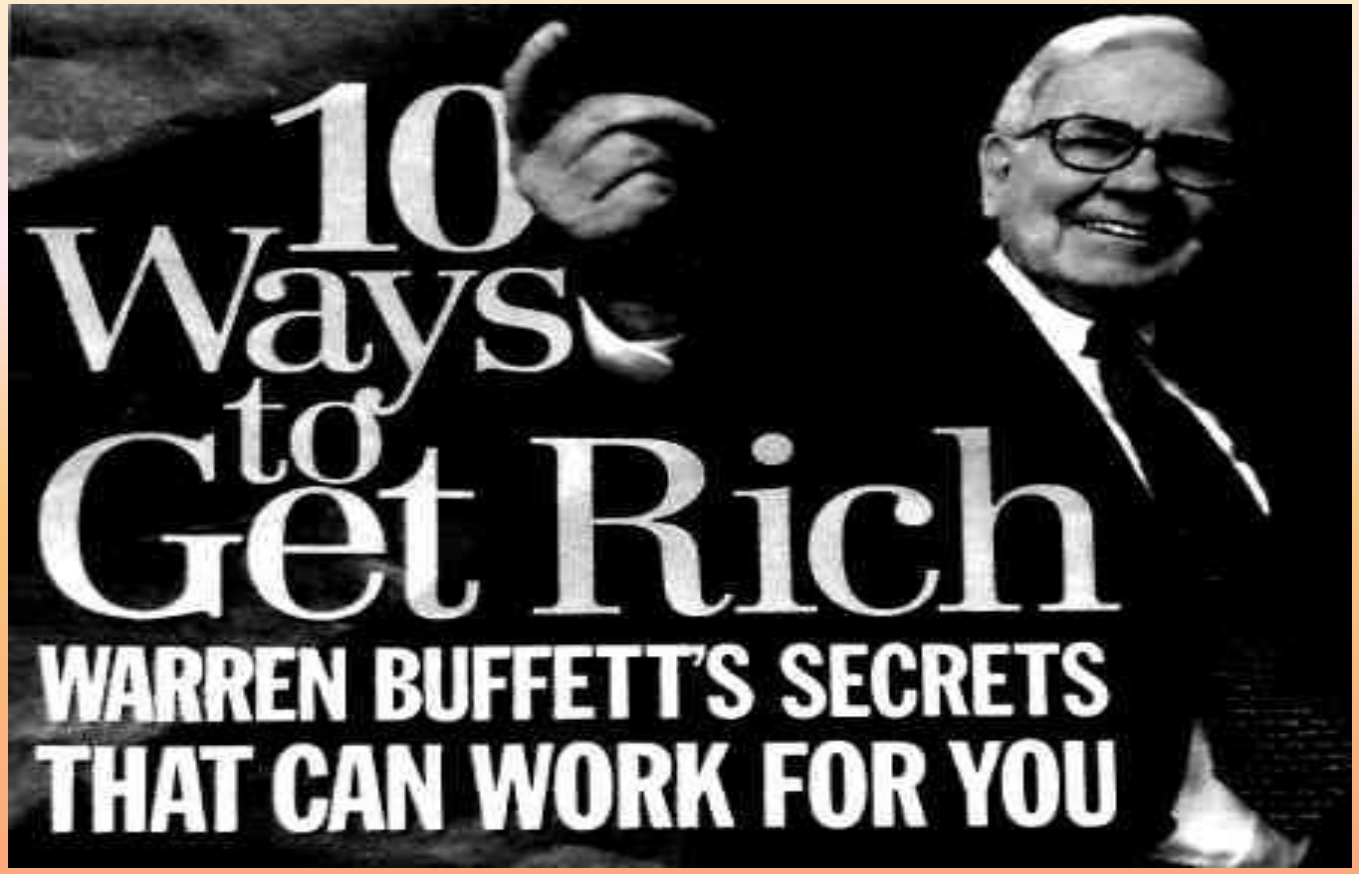

Pe scurt,stilul investitional a lui Buffett nu respectă un anumit tipar.Succesul sau se bazează pe o combinatie unică de talente:abilitatea rara de a evalua companii si structuri de management si capacitatea de a acumula si sintetiza cantități uriase de informatii,care ii permiteau sa vada direct in miezul afacerii.

Stilul său investitional este opus stilului lui Soros(om de afaceri miliardar,economist american),dar ambele au o stralucire de geniu care nu poate fi redată in nici un manual.

Pe tot parcursul crizei,intr-un sir de declaratii si articole,el a venit cu cateva propuneri ingenioase si,de regula,practice.

Aceasta este doar o altă axă a contrastului dintre Soros si Buffett,cei doi investitori cu cel mai mare succes din istorie,abordandu-si profesia din directii complet diferite si fiecare avand exact aceeasi parere asupra guvernarii si reglementarilor ca in orice altă problemă.

PAUL VOLCKER

Perioada de opt ani pe care Paul Volcker a petrecut-o ca presedinte al consiliului de administratie a Rezervei Federale a reprezentat episodul central al carierei sale profesionale, si este recunoscuta universal drept una dintre cele mai mari performante in serviciul public din istoria recenta.

Volcker si-a petrecut aproape [illegible] profesionala ocupandu-se de crize financiare-falimente bancare, dezechilibre globale , crahuri economice. El a fost generalul strateg caruia i-a revenit sarcina de a se ocupa de politica monetara internationala a Statelor Unite in perioada in perioada ce a urmat prabusirii sistemului Bretton Woods.

In ceea ce priveste studiile, Paul Volker a absolvit la Universitatea Princeton , in cadrul careia a descoperit nu doar ca este un elev bun, ci si ca ii placea partea politica a economiei. Si-a sustinut licenta cu o lucrare despre Rezerva Federala.

Paul a petrecut doi ani la Harvard’s Littauer School , unde a combinat economia si stiintele politice, dupa care a studiat un an la London School of Economics.

Cele mai importante puncte din cariera profesionala a lui Volcker- dezintegrarea sistemului Bretton Woods, explozia de bani si credite care a urmat, cresterea uriasa a bulei superbancilor si umflarea datoriilor private – au fost evenimente ce au marcat afacerile tuturor.

Acordul Bretton Woods

In 1962, Volcker a intrat in echipa lui Robert Roosa, subsecretar al Trezoreriei pe probleme monetare in noua administratie Kennedy, iar in anul urmator a fost numit secretar adjunct.

Inevitabil, sistemul era centrat in jurul Statelor Unite, deoarece era singura tara care avea sa iasa din razboi teafara si cu o capacitate de productie crescuta.

Dolarul american, fixat din 1934 la valoarea de 35 $ pe uncia de aur, a devenit de fapt moneda rezervelor internationale, iar celelalte valute erau fixate in raport cu dolarul. Fondul Monetar International avea scopul de a imprumuta lichiditati tarilor care treceau prin dificultati temporare legate de cursul de schimb.

Companiile americane profitau de supraevaluarea dolarului pentru a cumpara companii europene.

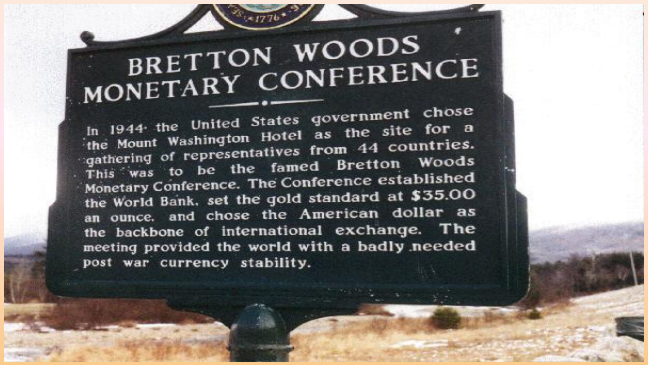
BRETTON WOODS
MONETARY CONFERENCE
In 1944 the United States government chose the Mount Washington Hotel as the site for a gathering of representatives from 44 countries. This was to be the famed Bretton Woods Monetary Conference. The Conference established the World Bank, set the gold standard at $35.00 an ounce, and chose the American dollar as the backbone of international exchange. The meeting provided the world with a badly needed post war currency stability.

Volumul tot mai mare de investitii peste ocean a determinat o modificarea pozitiei de ansamblu de la un flux de iesiri anual net de 2 miliarde $ la unul de 3 miliarde $, ceea ce era totusi putin raportat la PIB-ul Americii si conform obiectivului sistemului Bretton Woods de recapitalizare a lumii.

Pe masura ce economia si sistemul monetar se extindeau constant, volumul de dolari aflati in circulatie a devenit considerabil mai mare decat volumul fizic de aur care se presupunea ca sustine dolarul

Volcker s-a intors la Chase Manhattan in 1965, apoi a revenit in echipa Trezoreriei in 1969. S-a intors la Washington pentru a prelua fostul post al lui Roosa de subsecretar pe probleme monetare sub noua administratie Nixon.

Mentinerea valorii in aur a dolarului contravenea imperativului de dezvoltare al lui Kennedy din 1962, desi era compensata cu viclenie de trucul cu taxa pe titluri de valoare straine.

Deficitul federal din 1970 era deja la fel de mare ca cel din timpul mandatului lui Johnson, astfel ca o stimulare fiscala ar fi determinat o inflatie si mai accentuata.

Sindicatele au refuzat sa mai coopereze in 1974, iar in primavara, Congresul a fortat renuntarea la toate reglementarile de control, cu exceptia controlului asupra pretului la petrolul extras in tara.

Explozia dolarului

In 1973, cresterile de pret la petrol in tarile OPEC, care au contribuit si la declansarea inflatiei scapate de sub control, au fost o consecinta directa a variatiei dolarului.

Din moment ce imprumuturile in petrodolari erau aproape intotdeauna garantate de guvernele tarilor care primeau imprumuturile, puteau fi privite ca “datorii de stat”, necesitand doar minime operatiuni de creditare.

Cea mai vizibila consecinta a fluxului de dolari globali a fost o crestere puternica a inflatiei, in special in Statele Unite, unde preturile de consum au crescut in procente de doua cifre spre sfarsitul anilor 1970- singurul episod din istoria SUA cand preturile au crescut atat de rapid.

In anii imediat urmatori anunturilor de la Camp David, Volcker si-a petrecut timpul incercand , fara succes sa puna la punct un sistem stabil de relatii monetare cu cei mai importanti parteneri comerciali ai Americii.

Volcker inabusa inflatia

Sarcina lui Volcker era, asadar, de a restabili ordinea, prin orice mijloace considera a fi potrivite.

Cand numirea lui Volcker a fost confirmata in august, rata de crestere a inflatiei era de aproximativ 1 % pe luna, iar costurile ei de reducere pareau inacceptabile.

Cand a preluat postul, Volcker a fost nevoit sa tina cont in special de monetaristii proaspat veniti la putere, considerati prezicatorii zilei in domeniul economiei politice.

Experienta a dovedit ca nu exista motiv pentru a presupune existenta unei legaturi stranse intre masurile privind volumul de bani si ratele dobanzilor si rezerve.

Versiunea oficiala privind victoria lui Volcker asupra inflatiei este ca a reusit acest lucru printr-o aplicare ferma a principiilor monetariste.

Intr-un sfarsit, Volcker a reusit sa puna capat temporar inflatiei.

Primele cateva luni din experimentul monetarist al Rezervei Federale au decurs destul de bine, insa in Mai 1980, indicatorii masei monetare erau in cadere libera, iar ratele dobanzilor scadeau, in vreme ce economia reala si inflatia continuau sa bubuie.

Mesajul transmis lumii era ca Federal Reserve pierduse controlul.

Cand Volcker si-a dat demisia de la Rezerva Federala, in 1987, reusita sa de a intrerupe ciclul inflatiei reprezenta unicul sau testament pentru tara.

Aceasta mostenire, obtinuta cu atata truda, a fost trasa in jos cu lacomie in cei 20 de ani care au urmat.

Desi bataliile impotriva inflatiei reprezinta episoadele cele mai memorabile din perioada in care Volcker s-a aflat la conducerea Rezervei Federale, el a reusit sa gestioneze si o serie de probleme cu bancile, cel mai remarcabil eveniment fiind criza imprumuturilor catre tari mai putin dezvoltate, care a atins un punct critic in 1982.

Comportamentul iresponsabil al bancilor a fost un simptom al schimbarilor profunde ce se operau pe pietele financiare. Instabilitatea ratelor dobanzilor au inceput sa distruga casele de economii si imprumuturi.

Volcker s-a retras din Federal Reserve in 1987, la expirarea celui de-al doilea mandat de presedinte.

Cand s-a retras din Federal Reserve, Volcker a primit numeroase oferte de a se alatura unor banci importante sau firme de pe Wall Street, dar el a preferat sa se alature firmei James Wolfensohn and Company, o noua banca de investitii, de mici dimensuni.

Cu privire la criza mondiala actuala, Volcker sustine faptul ca “crizele financiare apar de regula dupa un proces autosustinut de exuberanta a pietelor, marcata de acordarea si luarea a prea multe imptumuturi, care apar la randul lor ca raspuns la dezechilibre economice ascunse”.

Volcker a continuat in noiembrie cu alte observatii la un simpozion in Londra in anul 2009: “ Ne aflam in mijlocul unei crize economice masive. Vom auzi ecouri ale acestei situatii inca mult timp de acum incolo”.

Babilonia pietelor financiare

Activitatea Consiliului din timpul mandatului lui Bush nu a fost prea stralucita.

A supraestimat cresterea pe 2002 si 2003, iar cand economia a intrat in plin proces de revenire, in 2004, a prognozat cu incredere ca acea crestere ridicata avea sa se mentina pe termen lung. Perspectiva lor asupra anilor 2009 si 2010 cuprindea o crestere reala, solida, de 3 %, cu inflatie scazuta si rate bune de utilizare a fortei de munca. Cu alte cuvinte, n-au banuit nimic.

Companiile isi stabilesc planurile de cheltuieli si investitii pe baza previziunilor facute de economisti, iar guvernul apeleaza la acesti profesionisti pentru a gasi indrumare intr-o paleta tot mai larga de probleme politice.

In recentul dezastru al creditelor putem gasi un argument al faptului ca practicile de modelare economica chiar au contribuit la excesele de indatorare a caror implozie a determinat haosul financiar din jurul nostru.

Caracteristica unica a actualei crize tine de faptul ca este o criza a foilor de bilant, un exces de creditare a carui origine se regaseste in sectorul financiar. Creditul este aerul pe care il respira pietele.

In concluzie, actualul haos economic global i-a discreditat pe aproape toti liderii industriei financiare, organele de reglementare ale celor mai multe popoare si autocunoscatorii din mediile academice.

Cu toate acestea, acesti profeti raman mai impunatori ca niciodata.